

23de Møde.

Onsdag den 19. Juni Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Fastsættelse af Husleje.

Hertil valgtes: *Niels Petersen, Elna Munch, Gamborg, P. Koch, Simonsen, J. Chr. Jensen, Jessen, Chr. Jacobsen, Slesbager, R. Andersen, Kirk, J. Jacobsen, R. Nielsen, Asger Karstensen og Karen Ankersted.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Boligforhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 87).

Sagen sattes til Forhandling.

Slesbager: Loven om Nedsættelse af en Boligkommission er af 30. Oktober 1916, og denne Kommissions Arbejdstid var begrænset til Udgangen af 1917. Kommissionen havde i første Række til Opgave at fremsætte Forslag om Foranstaltninger vedrørende de øjeblikkelige vanskelige Forhold paa Boligomraadet, og disse Forslag skulde være afgivne inden Udgangen af Aaret 1916, og i øvrigt skulde Kommissionen være færdig med sit Arbejde inden Udgangen af 1917. Det viste sig imidlertid, at Kommissionen ikke kunde blive færdig med sit Arbejde til det fastsatte Tidspunkt, og Ministeren fremkom saa den 23. November 1917 i Landstinget med Forslag om Ændringer i den da bestaaende Lov om Boligkommissionen; han foreslog at slette Tidsbegrænsningen og samtidig at udvide Kommissionens Medlemsantal med to. Det kom til Uenighed mellem Landstingsflertallet og Ministeren om Ordningen af dette Forhold. Saa vidt jeg husker, var Forholdet det, at Flertallet i Landstingsudvalget vilde gaa med til at forlænge

Kommissionens Arbejdstid noget, nemlig til Udgangen af Finansaaret 1918, men man kunde ikke komme til Enighed med Ministeren herom. Landstinget henholdt sig navnlig til en Bemærkning i en Skrivelse fra Boligkommissionen af 22. Oktober 1917, hvor det hed: Paa flere Punkter vil Kommissionens Stilling desuden komme til at afhænge af, hvorledes den almindelige økonomiske, sociale og finansielle Situation udvikler sig i Ind- og Udland; man skal endelig fremhæve, at Fremskaffelse af Oplysninger fra Udlandet er meget vanskelig for Øjeblikket. Boligkommissionen faldt altsaa i Virkeligheden bort, idet det forelagte Lovforslag ikke blev vedtaget i Landstinget. Imidlertid mente Ministeren ikke at kunne forsvare at give Afkald paa Bistand fra de Medlemmer, som havde Sæde i Boligkommissionen, og henstillede til dem at fortsætte som et raadgivende Boligudvalg, hvilket Boligkommissionens Medlemmer gik ind paa. Det, der nu her foreligger Lovforslag om, er paa ny at faa nedsat en Boligkommission til at overveje de Forhold, som alt var omtalte i det første Lovforslag, og jeg skal hertil ganske kort sige, at vi fra vor Side ikke vil modsætte os Nedsættelsen af en saadan Kommission, men vi ønsker, at der sættes en Tidsbegrænsning for dens Arbejde, og vi tænker os her den samme Tidsbegrænsning, som vi tænker at foreslaa med Hensyn til Huslejeloven. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Fremme her i Tinget.

Jessen: Jeg skal paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget. Det vakte vistnok lidt Forundring, da Landstinget i Foraaret ikke vilde gaa med til Lovforslaget vedrørende Boligkommissionen. Det var bekendt, at Arbejdet i Boligkommissionen ikke var fuldført. De mange Opgaver, som var stillede Kommissionen, havde denne ikke naaet at løse. Man kunde maaske sige, dette var Kommissionens Fejl; men Forholdet var dog det, at da Boligkommissionen blev nedsat og Tidsbegrænsningen for dens Arbejde blev sat, var der egentlig ingen, der tænkte paa, at Boligforholdene skulde vedblive at være af en saa vanskelig Natur, som det senere viste sig at blive Tilfældet. Man gik sikkert ud fra, at den Boligkrise, som var indtraadt i 1916, vilde blive af kort Varighed, saaledes at Kommissionen ikke vilde behøve at beskæftige sig ret meget med de øjeblikkelige Forhold, og saa kunde der maaske være blevet Tid nok for Kom-